

4

2011

Fjæreposten

menighetsavis for Fjære

FADER VÅR
DU SOM ER I HIMMELEN...

22. juli reiser flere spørsmål enn det gis svar. Der det finnes et svar må vi kanskje likevel vente en generasjon før vi får vite det. Vi som har stått litt på sidelinjen, fordi vi ikke var direkte berørt – vi har ikke mistet noen av våre – har sett og hørt, registrert og stilt spørsmål. Vi har alle forsøkt å håndtere et kaos av inntrykk, tanker og følelser, som er i overkant av hva vi makter å begripe.

Lik mange andre har jeg latt meg imponere, hvis det er det rette ordet, av hvordan særlig statsministeren, kongen og kronprinsen har tatt del, vært nær og vist følelser, og samtidig stått oppreist og vist styrke og klokkskap. En dag slo tanken meg: Husk på hvor mange som ber for disse lederne, dag etter dag, søndag etter søndag. Nytt lys falt plutselig over gudstjenestens forbønn. Bønn nytter. Vi vet det, men kan likevel trenge påminningene. Ikke alle det bes for vil være enige i at de har fått guddommelig hjelp da det virkelig røynt på. Det må de få både tro og mene. Vi som ber, skal like fullt få takke vår Gud for gode ledere, og det ser ut til at de har blitt løftet og båret i en forvilet vanskelig tid.

Jeg husker en setning fra en av Karsten Isachsens fortellinger, om en kar oppi landet som sa: «Me tru nå på Gud men me era nå kje avhengige tå'n» fritt transkribert. De store skarer av mennesker som har søkt til kirken etter 22/7 sier noe om denne avhengigheten. For meg er det bildet av alle de – i tillegg til beklennende Jesus-tilhengere – som i usikkerheten og motgangen griper etter noe som er større enn dem selv, noe de ikke helt vet navnet på, som har blitt et tankevekkende bilde på netthinnen. Mange sender bønner til den Gud de ikke tror på, eller visste de trodde på. Da det svartnet, var det likevel hos Ham de søkte tilflukt, i fellesskapet med de mange som hadde det på samme måten. «Jag tror att människor är gjorda för varann. Mår inte bra på egen hand» synger Ingemar Olsson i en av sangene sine. Kanskje er vi individualister til daglig, mer enn godt er. Når det røyner på trenger vi både Gud og hverandre.

Om denne sommeren blir husket som den svarte sommeren, må det likevel være grunn til å håpe at det tentes en flamme som kan lyse opp i mørket, også for fremtiden. Kjærlighetens flamme, som både lyser og varmer, og jager hatet og mørket bort.

Årets konfirmantkull vil gå inn i historien som del av den generasjonen som fikk 22/7-2011 som preludium til sin ungdomstid, på vondt og godt. Vi håper og ber om at den positive trass og vilje til å stå opp for de gode sakene og de byggende og bærende verdiene, som kom så sterkt til uttrykk denne sommeren, vil prege dem for livet. Vi vil be om at det kommer til å farge ungdomstida deres, og tenne engasjement og omtanke for andre, slik at de hver på sin plass kan være bærere av kjærlighet og medmenneskelighet på en slik måte at det merkes og skaper forskjell omkring dem. «Aldri så galt at det ikke er godt for noe» lyder munnehellet. Gud gi at det blir merkbart i fremtiden. Oppfordringen må være å huske, ikke bare dagens ledere, i bønn, men også de unge som skal aksle deres oppgaver i fremtiden.

Peer Rodal Haugen
redaktør

Døpte i Fjære menighet

Eirik Garshol Tønnesøl
Døpt i Fjære kirke 3. april

Ole Refstie
Døpt i Fjære kirke 3. april

Sjur Flottorp
Døpt i Fjære kirke 3. april

Ida Bjørklund Jørgensen
Døpt i Fevik kirke 17. juli

Erle Utne
Døpt i Fevik kirke 17. juli

Linnea Myrstad Vik
Døpt i Fjære kirke 24. juli

Nikolai Dale
Døpt i Fjære kirke 24. juli

Oskar Kvernes Eriksen
Døpt i Fjære kirke 24. juli

Sofia Bjerkholt
Døpt i Fjære kirke 24. juli

Malin Denise Elvebakk Svendsen
Døpt i Fjære kirke 7. august

Aanon Alexander Gade Larsen
Døpt i Fjære kirke 21. august

Vi beklager at de tre kjekke karene som ble døpt i Fjære 3. april av en eller annen grunn ikke ble med i forrige nummer. Men her er de i alle fall!

Daniel Bjarnastein
Døpt i Fjære kirke 7. august

Caroline Jenssen
Døpt i Fjære kirke 4. september

Mogens Bø-Mørland
Døpt i Fjære kirke 21. august

Martine Øksenberg Tollaksen
Døpt i Fjære kirke 4. september

Live Guttormsen
Døpt i Fevik kirke 4. september

Sofie Humborstad
Døpt i Fjære kirke 4. september

Maria Aleksandra Nymo
Døpt i Fevik kirke 4. september

det skjer snart

Sangkveld

i Fevik kirke
Søndag 23. oktober kl. 20.00

Pro Kor m/ solister synger bl.a. Sanger fra Vest, og annet høstrepertoar.

Allsang og bevertning

Kollekt til musikkarbeidet

Arr.: Fevik kirke

det skjer fast

Faste møte-steder og tider for ulike grupper i Fjære menighet

Sørg for at din gruppe også kommer inn her!

Fersk info på www.fjæreposten.no

BARN OG UNGE BABYSANG
FMU-huset på mandager (påmelding)

FAMILIEKLUBB
FMU-huset 2. torsdag i måneden kl. 17.00

SMÅBARNSSANG 1-6 ÅR
FMU-huset på mandager kl. 10.00

ALFSAM
FMU-huset annen-torsdag kl. 18.00-20.00

SMÅBARNSTREFF
Vik bedhus fredager i oddetalsuker kl. 10.00-12.30

UNGDOMSGRUPPA LIA
Lia bedehus, annen-torsdag i oddetalsuker kl. 19.00

FEVIK SØNDAGSSKOLE BS-AGENTENTE
Disse søndagene kl. 11.00: 5/9, 19/9, 10/10, 24/10, 7/11, 21/11 og 5/12

UNGDOMSGRUPPA FEVIK
Fevik kirke fredag kl. 20.00

FMU, FJÆRE MENIGHETS UNGDOM
FMU-huset mandager kl. 18.00

FJÆRE SPEIDERGRUPPE
har samling i Fjære-parken annen-torsdag fra kl. 17.30-19.00, for 1. til 4. klasse.

VOKSNE MORGENSANG I FJÆRE KIRKE
Hver torsdag kl. 09.00

ELLE MELLE FEVIK
Hver tirsdag i Fevik kirke
Mini kl. 17.15
Tween kl. 18.00

PROKOR over annen-torsdag i Fevik arbeidskirke kl. 20.00-22.00

ELLE MELLE FRIVOLL
Bygdheim bedehus annen-torsdag kl. 17.30

FJÆRE KAMMERKOR
har øvinger i Fjære kapell tirsdager kl. 19.30

NESTE NUMMER

kommer 8. nov.
frist for materiell 20. okt.

Utgavene i 2011 skal etter planen komme ut 15/2, 12/4, 14/6, 20/9, 8/11 og 20/12.
Frist for å levere stoff til hver utgave er 13 dager før utgivelsesdatoen.

sport 1 GRIMSTAD

Storgaten 31 Tel. 370 41400

ÅPENT: Man-Ons 09-17 Tor-Fre 09-19 Lørdag 10-15

– trosopplæring i Fjære menighet

Det er makt i de foldede hender

Nå er høsten her igjen! Etter en både regnfull og heldigvis tidvis varm sommer, går livet igjen sin vante gang med oppstart i barnehager, skoler, jobber osv. Jeg skal vikariere ett år for Ingunn Metveit Olsen som menighetspedagog i Fjære Kirke, og jeg gleder meg til å ta fatt på alle oppgavene.

Jeg heter Ragnhild Røyneberg Gellein, er gift og har to små barn. Vi bor på Frivoll, og trives svært godt med det. Grimstad er en god by og bo i, også for en østfolding som meg!

En spesiell sommer

Midt iblant bading, is, grilling og ferie ble Norge utsatt for rystende hendelser som preget oss alle, 22.juli. De fleste av oss har nok fulgt mye med på denne tragiske hendelsen. Hjemme hos oss var det i mange dager en underlig stillhet, og en sterk opplevelse av meningsløshet og mange ubesvarte spørsmål. Slik var det nok i mange hjem i Norge, og mange liknende spørsmål reiser seg når vi opplever slikt, hvem, hvordan og ikke minst hvorfor?

I media ser vi at mennesker over hele Norge, som på ulike måter har opplevd dette på nært hold, sier noe om å møte hatet med kjærlighet. Statsministeren vår har mange ganger talt om at det norske folk må møte hverandre med større åpenhet, og at demokratiet og toleransen som dette samfunnet setter så høyt må komme frem enda tydeligere. Kirker har vært åpne for å ta imot sørgende og de har hatt en stor pågang ved begravelser og minnegudstjenester.

Vi får oppleve å tilhøre et samfunn som står sammen i tragedier, og gode verdier blir synlige. Disse verdiene og støtten betyr mye for oss og det gir mening, og det er verdier vi vil gi videre til våre barn. Samtidig vil mange, som meg, også oppleve behovet for støtte og mening en annen plass. En plass å gå til med mine spørsmål og våre bønner.

Trofast Gud

I slike tider vil det kanskje for folk flest være letter å folde hender. Vi trenger et tilfluktsted. Jeg personlig får et særlig behov for å søke Gud. Jeg ser tydeligere min egen utilstrekkelighet og behovet for en frelser og redningsmann gjør at jeg vender blikket oppover og ber til Jesus. Han har jeg foldet mine hender til da jeg var en liten jente med en liten jentes utfordringer og bekymringer. Dette har jeg tatt med meg gjennom hele livet, og det føles også veldig godt i en tid som denne. Noen

ganger gjør det godt når mine bønner blir hørt, andre ganger gjør det vondt å ikke se de svarene jeg ønsker å se. Uansett er det for meg uendelig godt med et slikt tilfluktsted, og hvor viktig det er for meg blir tydelig i nettopp vanskelige perioder i livet.

Nå fikk vi som nasjon oppleve frykt og smerte på nært hold, på en måte vi heldigvis sjelden opplever. Vi vet at det i denne verden til daglig er enorme behov og mye nød, noe som vi ser gjennom blant annet media og veldig mye som vi ikke ser. Det gjør meg ydmyk å tenke på alle hendene som foldes, og bønnene som sendes opp til vår Gud. Små og store som tar sin tilflukt til Jesus. Tenk at Han hører de alle, og er nær hos den enkelte. Det har han lovet.

”Det er makt i de foldede hender” er en sang mange av oss kjenner. Og jeg synes sangen beskriver navnet sitt godt.

*Det er makt i de foldede hender,
I seg selv er de svake og små.
Men mot allmaktens Gud du dem vender,
Han har lovet at svar skal du få.*

*Det er svar underveis,
engler kommer med bud.
Om det drøyer,
dog fram det skal nå.
For det lovet jo loftenes trofaste Gud:
Kall på meg, og du hjelpen skal få!*

*Du som ber for ditt barn, dine kjære,
Er i forbønn fra år og til år,
Om du tålmodets lekse må lære,
Himlens bonnesvar engang du får.*

*Det er makt i de foldede hender
Når i frelserens navn du får be,
Og en gang når du livslopet ender,
Hvert et bonnesvar klart skal du se.*

Trygve Bjerkrheim

”Men Herren er en borg for meg, min Gud er klippen som jeg tyr til”. Salme 94,22.

Ragnhild R. Gellein
menighetspedagog

HØST

– det betyr Elle Melle-oppstart

Etter en liten sommerpause, er nå aktivitetene i gang igjen. Blant annet er Elle Melle i gang både på Fevik og Frivoll. Elle Melle er et klubb- og kortilbud fra førskolebarn til 4. klasse på Frivoll og 1. til 7. klasse på Fevik.

Nye sanger studeres. Oda (midten) skal synges soloen, og mamma Anne Mette (bak) følger interessert med.

Ragnhild R. Gellein
tekst & foto

Vi er to ansatte fra Fjære menighet som har disse samlingene annenhver onsdag. Det er stor stas å være med når Kirsti P. Haugen leder an samlingene med lang erfaring, iver og masse sangglede! Her er det mye lek, rytmer og engasjement.

Første samlingen på Frivoll er unnagjort, og dette var en veldig trivelig stund. Vi begynte med å bli litt kjent, for det er jo alltid kjekt å lære hva sidemannen heter. Deretter var det en kordel med mange instrumenter, og her var det mye å velge mellom. Noen var velkjente, som trommer og tamburin, og andre mer ukjente som det også svingte godt av etter litt veiledning. Alle fikk være med å lage rytmer og da blir det mye flotte og høye lyder. Kirsti hadde mange fine sanger på lur, som hun lærte vekk med glede, med bevegelser og gjerne noen høye rop! Jentene syntes det var stor stas å få komme fram og synges i mikrofonen foran de andre. De var kjempeflinke og lærte bevegelser og tekst rasende fort. Etter sangstunden hadde vi en liten andakt der vi lærte fortellingen om Jesus som metter 5000. Etter dette passet det jo å spise og kose oss litt ekstra, siden det var første samling etter ferien. Boller og saft var supert. Til slutt lekte vi med forskjellige spill. Her var det noe for enhver smak, airhockey, fotballspill, kortspill og annet. Kjempeomor! Samlingen gikk for fort syntes en av jentene så hun hadde ikke lyst til å gå hjem. Da kunne jeg heldigvis fortelle at vi skal jo samles igjen om 14 dager. Selv om hun syntes det høstes lenge ut, så går heldigvis tida som regel veldig fort til neste gang vi treffes.

Vi har plass til mange flere! Så neste gang håper vi enda flere kommer og blir med å ha det gøy! Neste samling er tirsdag 20.september i Fevik kirke (mini 17.15 og tween på Frivoll, Bygdheim bedehus (17.30).

Kirsti P. Haugen leder og dirigerer fra pianokrakken

KONTAKTinformasjon Fjære menighet

POSTADRESSE
Fjære menighet
Fjæreveien 185
4885 Grimstad

TELEFONER
Sentralbord kirkekontoret
37 09 01 00
Fevik kirke
37 04 82 33

ANSATTE
Håvard Backe
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Helge Flaath
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Ragnhild R. Gellein
Menighetspedagog
rg@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 18

Kjell Olav Haugen
Kateket
koh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 16

Kirsti Pedersen Haugen
Musikalsk leder i Fevik
kph@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 17

Andrea Maini
Organist i Fjære
am@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 15

Anne Marie Midtbø
Daglig leder
amm@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 13

Helge Spilling
Sokneprest
hs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 12

Oddvar Tveito
Kapellan
ot@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 09

Eli Anne Haugen (vikar)
Barne- og ungdomsarb.
eh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

Mer informasjon om Fjære menighet og oppdaterte opplysninger om aktiviteter i kirkene finner du på www.fjæreposten.no

...da falt han i hendene på røvere...

...så ham, men gikk utenom...

...fikk han inderlig medfølelse med ham...

...sørg godt for ham...

Han som brydde seg

Luk. 10, 25-37

25 Da sto en lovkyndig fram og ville sette Jesus på prøve. «Mester,» sa han, «hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?» 26 «Hva står skrevet i loven?» sa Jesus. «Hva leser du der?» 27 Han svarte: «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din kraft og av all din forstand, og din neste som deg selv.» 28 Da sa Jesus: «Du svarte rett. Gjør det, så skal du leve.» 29 Men han ville rettferdiggjøre seg selv og spurte Jesus: «Hvem er så min neste?» 30 Jesus tok dette opp og

sa: «En mann var på vei fra Jerusalem ned til Jeriko. Da falt han i hendene på røvere. De rev klærne av ham, skamslo ham og lot ham ligge der halvdød. 31 Nå traff det seg slik at en prest kom samme vei. Han så ham, men gikk utenom og forbi. 32 Det samme gjorde en levitt. Han kom, så mannen og gikk rett forbi. 33 Men en samaritan som var på reise, kom også dit hvor han lå, og da han fikk se ham, fikk han inderlig medfølelse med ham. 34 Han gikk bort til ham, helte olje og vin på sårene hans

og forbandt dem. Så løftet han mannen opp på eselet sitt og tok ham med til et herberge og pleiet ham. 35 Neste morgen tok han fram to denarer, ga dem til verten og sa: 'Sørg godt for ham. Og må du legge ut mer, skal jeg betale deg når jeg kommer tilbake.' 36 Hvem av disse tre synes du nå viste seg som en neste for ham som ble overfalt av røvere?» 37 Han svarte: «Den som viste barmhjertighet mot ham.» Da sa Jesus: «Gå du og gjør som han.»

Han som gav Gud æren

Luk. 17, 11-19

11 På reisen til Jerusalem dro Jesus gjennom grenselandet mellom Samaria og Galilea. 12 Da han var på vei inn i en landsby, kom ti spedalske menn imot ham. De ble stående langt unna 13 og ropte: «Jesus, mester, forbarm deg over oss!» 14 Han så

dem og sa: «Gå og vis dere for prestene!» Og mens de var på vei dit, ble de rene. 15 Men én av dem kom tilbake da han merket at han var blitt helbredet. Han lovpriste Gud med høy røst, 16 kastet seg ned for Jesu føtter med ansiktet mot jorden

og takket ham. Denne mannen var en samaritan. 17 Jesus sa: «Ble ikke alle ti rene? Hvor er da de ni? 18 Var det ingen andre enn denne fremmede som vendte tilbake for å gi Gud æren?» 19 Og han sa til ham: «Reis deg og gå! Din tro har frelst deg.»

Fjære kirke

18.09.2011 11.00 Sammengudstjeneste v/Tveito. Dåp.
25.09.2011 19.30 Gudstjeneste v/Øvland og Spilling
02.10.2011 11.00 Gudstjeneste v/Spilling. Gullkonfirmanter
09.10.2011 11.00 Gudstjeneste v/Øvland.
16.10.2011 11.00 Gudstjeneste v/Spilling. Utdeling av bibel til 4-åringene.
23.10.2011 11.00 Gudstjeneste v/Tveito
30.10.2011 11.00 Gudstjeneste med skriftemål v/Spilling.
06.11.2011 11.00 Gudstjeneste v/Tveito.
06.11.2011 19.00 Minnegudstjeneste v/Tveito
11.11.2011 19.00 Temakveld på FMU.
Tema: Kristendommens betydning for enkeltmenneske.
13.11.2011 11.00 Sammengudstjeneste v/Tveito.
20.11.2011 11.00 Gudstjeneste v/Spilling.
27.11.2011 11.00 Gudstjeneste v/Spilling
04.12.2011 11.00 Gudstjeneste v/Tveito
18.12.2011 18.00 Vi synger julen inn FMU + flere

Fevik kirke

18.09.2011 17.00 Sammen gudstjeneste V/Tveito
25.09.2011 11.00 Gudstjeneste v/Berntsen
30.09.2011 21.00 Ungdomsgudstjeneste v/Tveito
02.10.2011 11.00 Høsttakkefest m/presentasjon av konfirmantene v/Tveito
02.10.2011 19.00 Temakveld. Arve Danielsen
09.10.2011 11.00 Gudstjeneste
16.10.2011 17.00 Sammengudstjeneste med utdeling av bibel til 4-åringene v/Spilling
19.20.2011 19.30 Kulturkveld
23.10.2011 20.00 Sangkveld m/ProKor
28.10.2011 21.00 Ungdomsgudstjeneste v/Tveito
30.10.2011 11.00 Gudstjeneste v/Notto Thelle
30.10.2011 18.00 Temakveld. Notto Thelle
13.11.2011 17.00 Sammengudstjeneste v/Tveito
18.11.2011 21.00 Ungdomsgudstjeneste v/Spilling
20.11.2011 11.00 Gudstjeneste v/Vidar Øvland
27.11.2011 16.00 Lysmesse med konfirmantene v/Tveito
11.12.2011 11.00 Gudstjeneste v/Tveito

Håper at hun en gang skal bli men det er en hemmelighet...

Det har dukket opp et nytt ansikt blant de ansatte i menigheten. Forklaringen på det er at menighetspedagog Ingunn har ei nyfødt lita jente å ta seg av, og skal ha permisjon et års tid. Her er det **Ragnhild Røyneberg Gellein** kommer inn i bildet. Det kommende året er det hun som skal ha ansvaret for trosopplæringen for de mellom 0 og 12 år. Men hvem er denne smilende rogalendingen?

Peer Rodal Haugen
tekst & foto

Nei, rogalending er hun ikke, selv om hun taler oljemål. Det er den første fella jeg går i, i møte med denne smilende ungjenta. Nåja, ungjente og ungjente. Hun ser slik ut, men er faktisk 27 år og mor til to, så det var den andre fella.

La oss ta det steg for steg. Hun er ikke rogalending, tross en klingende Stavangerdialekt – ja, vi til-later oss å kalle den det, vi som må sortere litt grovt mellom dialektene. Hun er nemlig østfolding! Hvem skulle trodd det. Født i Fredrikstad og oppvokst på Tomb jordbruksskole, kristen jordbruksskole eiet og drevet av Nordmisjon, og hvor faren hennes fortsatt jobber som fjøsmester. Men foreldrene er rogalendinger, så derfor ble hun tospråklig, som hun sier. De er fire søsken som snakker slik. Selv måtte hun til slutt velge dialekt, og da ble det slik.

– Eg sko jo ha ønskt at foreldrene mine kom frå Frankrike eller någe..., kommer det på denne vestlandsdialekten, som mer nøyaktig har sitt opphav på Sola og Varhaug, der slekta kommer fra, og hvor hun har tilbrakt mang en barndomsommer. Og så har Stavangerdialekten det til felles med det franske, at det går bra så lenge det tales av en kvinne... Nåvel, det var et sidespor.

Praksis fra fjøs

Hun kunne blitt bondeko, hun kunne funnet seg en odelsgutt og blitt budeie, for praksis fra fjøs har hun rikelig av, og kan både melke og mer til. Men slik gikk det ikke.

Så hvorfor akkurat Grimstad? Kort og inviklativt forklart har det med hennes mann Magnus sin slekt å gjøre. Han tilhører «klanen» Syvertsen på Frivoll, Syvertsens Gartneri, som det het i gamle jordbruksskole, kristen jordbruksskole eiet og drevet av Nordmisjon, og hvor faren hennes fortsatt jobber som fjøsmester. Men foreldrene er rogalendinger, så derfor ble hun tospråklig, som hun sier. De er fire søsken som snakker slik. Selv måtte hun til slutt velge dialekt, og da ble det slik.

– Men det er jo et stort hull å fylle på cv-en mellom fødsel i Østfold og hus i Grimstad?

– Jeg har vokst opp med Den norske kirke, bedhuset og Normisjon, og har alltid

likt å ha verv og være med i arbeidet i kirka, og så det har det blitt en dal av, og så har jeg vært aktiv i KRIK (Kristen idrettskontakt).

– Da var det naturlig å søke seg til teologiske studier...? Nok en felle.

– Nei, jeg er utdannet sosionom, kan hun fortelle.

Hun fikk sin bachelor i sosialt arbeid i 2008.

– Så du har egentlig sikket mot en kommunal saksbehandlerjobb?

– Nei, absolutt ikke! understreker hun, og betror meg en hemmelighet, som jeg ikke må si til noen.

Ønsker å bli diakon

– Jeg har egentlig et ønske om en gang å bli diakon...

Hun trodde det skulle være forholdsvis greit å utvide sosionomutdannelsen til diakon, men det er noen skjær i sjøen, som gjelder studiested på Diakonhjemmet i Oslo, to små hjemme og det at teori og praksis vil strekke seg over flere år. Men kanskje en gang...

– Fjære og Grimstad har jo mange uløste oppgaver på det diakonale området, særlig etter at Arild døde (Arild Vassenden, som døde i januar i år, var diakon for Fjære og Grimstad i en delstidstilling).

– Jeg vet det, og det er et utrolig viktig arbeid og det udekkede behovet er stort.

– Men foreløpig blir det som menighetspedagog. Har

du vært borti denne typen arbeid tidligere?

– Før vi flyttet til Grimstad bodde vi på Grim i Kristiansand, og da hadde jeg delt jobb, mellom å være menighetspedagog i Flekkerøy kirke, for de fra konfirmasjonsalder og oppover, og som sykehussosionom på sykehuset i Kristiansand. Å være sosionom på sykehus var faktisk ganske kjekt.

Liker å prate med unger

– Hvilke tanker gjør du deg om det å skulle være Trosopplærer i menigheten, i alle fall for de minste?

– Jeg er veldig glad for at det er de minste jeg skal ha ansvaret for. Det er enklere å snakke med barn enn ungdom, synes jeg. Ungene er åpne og tilgjengelige, mens

undom ofte kan være både tøffe og harde, og vanskelige å komme gjennom til. Det er fint å kunne forenkle. Jeg er ingen teolog, og jeg kan det jeg kan. Her, som i andre sammenhenger, faller en igjennom om en prøver å late som. Det ble sagt i forbindelse med denne spesielle sommeren oss noe om en kirke som aktuell er og viktig i det norske folk. Den har noe å formidle som gjelder livet.

Kirka bør bli mer synlig

– Nylig kom det fram i media at sju av ti kandidater til Kirkemøtet hevder at kirken er uaktuell. Hva tenker du om det?

– Det spørs vel hva en me-

ner med uaktuell. Den skulle gjerne vært mer synlig, og vist seg mer som en utstrakt hånd til menneskene. Mange oppfatter den nok som begrenset til noen egne miljøer. Derfor tror jeg vi trenger flere lavterskeltilbud utenfor kirkerommet. Samtidig forteller denne spesielle sommeren oss noe om en kirke som aktuell er og viktig i det norske folk. Den har noe å formidle som gjelder livet.

– Nei.

Og igjen kommer vi inn på denne hemmeligheten, som jeg nå har fått lov til å snakke høyt om. Det er diakon hun ønsker å bli. Utifra samtalen vår gir det mening, og hun vil ganske sikkert bli en god diakon også, når hun får sjansen.

Men enn så lenge er hun menighetspedagog og trosopplærer for de mellom 0 og 12 år i Fjære menighet. Det er nok å ta fatt i der også, med arrangementer for nesten alle årsklassene. Hun skal være med på dāpssamtalene med nybakte foreldre, sende ut brev og presanger til 1- og 2-Ghana. Oppgavene der var mye barmhjertighetsarbeid og sårstell, men også en del undervisning og forkynnelse.

– Men misjonær ute skulle dager for 8-, 10- og 12-åring-er. Men også baby- og småbarnsang, påske- og julevandring, og Sammenkomstene står på programmet. Heldigvis har et par stykker gått løypa før henne, så det finnes spor å følge, selv om hun nok vil sette sitt preg på aktivitetene fremover. Mye latter og «møje løje» blir det helt sikkert!

– Jeg synes det er artig å lage i stand og arrangere ting. Da koser jeg meg. Mannen min, som også er sosionom, er litt misunnelig fordi jeg har så mange hyggelige kolleger og sånn et trivelig arbeidssted. Det er kjempeflott å kunne drive på med det jeg synes er det aller viktigste – jeg er jo heldig – og samtidig kunne ha et levebrød av det!

Innimellom slagene blir det forhåpentligvis nok tid til å

være god mamma for Noa (2 1/2 år) og Mathilde (8 mnd).

– Det er veldig bra, med så kort veg til jobb. Fem minutter og så er jeg hjemme i Kryssen. Det er stor forskjell fra tidligere. Etter at vi bygde hus og flyttet til Grimstad fortsatte jeg å pendle vestover – siste året til jobb som miljøterapeut ved habiliteringstjenesten i Lillesand kommune, og det ble vel mye reising, betror hun meg.

Men nu går alt så meget bedre...

Og det er bra, for der er gubben på telefonen og minner om at det kun er få minutter til det er stafettveksling i heimen.

Ta godt imot vår nye medarbeider!

diakon,

Ny medarbeider

KILDE TIL TANKE OG TRO FRA GABRIEL SCOTTS FORFATTERSKAP

SCOTT OM å tåle ulykken

Først og sist vilde vi opptage, at vor sikre tro paa Gud vilde hjelpe os til at leve, saa vi tok vore kors paa os uten jammer og uten klage, hvor tunge de end var – saa de slag som rammet os, de stene som saaret os, de sorger som møtte os, blev lette at bære i denne tro. Vi vilde alle føle, at dette som rammet os, det rammet os ikke som straf, slik som vi pleier at uttyde ordet, ikke som gjengjæld og ris og tuk, ikke som spesiell tilskikkelse med særlig sikte paa dig eller mig – det rammet os som lidelse ut fra den lidelsens utgrunnelige lov, som indeholdes i al materie. Det rammet os i blinde, fordi denne materie er blind.

Og fordi materien er blind, er vi ogsaa selv blinde og kjender ikke de love som har gjort det nødvendig, at vi er i materiens vold. Vi maa ut av materien for at kunn bli seende, vi maa like-som tvers gjennom skallet, hvor haardt det end er for at møte den seende Gud. Og denne Gud kjender os og har fulgt vor strid og vor kamp og ikke glemt vore vanskeligheter og veiet vore lidelsers sum. Han vil trække fra, hvad der skal trækkes fra, han vil lægge til hvad der skal lægges til. Han vil tilregne os efter fortjeneste og gaa frem mot enhver av os slik som det tjener ham best.

Hyrden (1927) s. 253-254

SCOTT OM hat

I hatets skygge spirer en frost av onde tanker som langsomt huler grunnen, hvor håbet kaster anker.

O den som fosterer hatet er ikke lenger Herren, han blir en trel i stedet, et hjul inn under kjerren.

Det tærer på hans hjerte og gjør det hård og arret, for hatet er som syren, det eter selve karet.

Diktet «Et ord» fra Årringer (1945)

En del vil huske Kents frimodig vitnesbyrd fra scenen under St.Hans-feiringen i Ranvika i sommer

Kent Berntsen (19) var farlig nær stupet. Han visste at det var nødvendig med en drastisk kursendring i livet, men klarte ikke ta grep. Da han nådde bunnen ble det ikke bare kursendring, men en omvendelse. Kent fikk en ny start. Nå er det ett år siden han slapp Jesus til i livet – ikke et problemfritt år, men han vet at han har fått «a second chance».

Peer Rodal Haugen
tekst & foto

Det gikk tidlig galt for Kent. Han begynte med hasj i niende, og ble varetekstfenglet første gang i Oslo, seksten år gammel. Pappaen hans, og Kents englevakt i menneskeskikkelse, Oddvar Berge, kom og henta ham. Da var han så rusa at han ikke visste hvem han var, og husket ikke sitt eget navn. Derfra gikk det jevnt og trutt mot stupet, med narkotika av stadig sterkere slag, alkohol, kriminalitet og trobbel i stort monn. Han ble både bruker og selger av stoff.

– En periode syklet jeg hver natt fra Østerhus til Biødden, der jeg både brukte og solgte. Det var en stor hasjplantasje der. Den var heldigvis ikke min, men det meste av de partiene jeg solgt, fikk jeg derfra. Den har politiet fått fatt i nå.

– Hva var det som lokka deg ut i marerittet?

– Det var ei jente som kom fra Kristiansand, som sa hun hadde noe jeg måtte prøve. Det var pot (marijuana). Den tok jeg med meg og røkte på den første FMU-turen jeg var på, selv om jeg visste at det var fryktelig forbudt. Så begynte jeg å sniffe bensin og Glade – også en sønn fortisgreie. Etter det ble det piller. Jeg gjorde butikk på ADHD-pillene mine. Generelt er kombinasjonen av ADHD og alkohol veldig dårlig – det har jeg erfart.

Kent fikk smertelig kjenne hvor farlig det er å «bare prøve».

Alkoholen kontrollerer

– Det er i ungdomsskolen det er kritisk. Mange prøver seg fram, og plutselig smeller det. Jeg husker pappa sa det, men jeg trodde ikke på ham jeg heller, før det smalt. Og jeg vet at jeg også nå sikkert snakker for mange døve ører, men jeg håper noen hører! Før du aner det, har du mista kontrollen. Du spyr når du blir fyllesjuk, men du skjønner ikke at det du holder på med er farlig for kroppen din. Den prøver å fortelle deg at dette er gift for deg, at du må stanse, men det forgifta hodet ditt skjønner det ikke. Første fylla holdt jeg på å kutte over halsen på en med ei halv ølflaske. Uff, det var fælt.

Han viser meg et arr han enda har i handa fra den bataljen.

– Da hadde jeg drukket sprit, og det bikka helt for meg. Alkoholen er mye farligere enn narkotikaen i mitt tilfelle. Dopet gjør meg sløv, men når jeg blir full, blir jeg så forferdelig sinna og aggressiv, og så mister jeg helt kontrollen.

Det ble til at han gikk ut og inn av arresten. Problemene-balla på seg og stoffene ble hardere – situasjonen hans ble bare verre og verre. Til slutt var det ingen som rådde med ham.

– Mamma og pappa klarte ikke ta hånd om meg. Da pappa fikk vite at jeg også solgte stoff, klarte han ikke mer. Barnevernets representant kom, så hasjen og amfetaminpillene, men gjorde

ikke noe.

– Jeg ble snarere kasta ut av barnevernet enn å bli hjulpet. Men det var kanskje en mening med det, sånn tenker i alle fall jeg.

Kalt

Kent var pressa fra alle kanter, ikke penger å få fra noen – avslag på avslag. Han hadde nådd bunnen, og han visste det. Kirka hadde han avvist. Han nektet å gå dit, og ble aldri konfirmert.

– Jeg ville ikke høre på det tullet. Konfirmasjon var helt uaktuelt. Heller brenne 30.000 kroner enn å gå i kirka og bli konfirmert. Hvis jeg skulle la meg overbevise skulde Jesus komme og stå foran meg og si: Her er jeg, tro eller gå fortapt.

– Egentlig var jeg på leiting hele tida, og Gud kalte på meg, men jeg var for opptatt med å dope meg, og klarte ikke fokusere. Jeg visste jo at han var der og hadde kalt på meg lenge – jeg hadde vært en slags søkende alle de siste tre åra, uten å finne ut av det.

Suget etter dop fungerte som et slags tunnelssyn på livet. Det eneste jeg var opptatt av var å ruse meg.

– Du var kalt, sier du. Kan du beskrive hvordan det var? – Nei, det går egentlig ikke. Jeg følte meg veldig forvirra, fordi jeg kjente at det var noe jeg skulle, men skjønte ikke hva eller hvor. Derfor prøvde jeg en masse ting, begynte å klatre igjen, trente, men det var ikke det. Det var noe annet, så mye forsto jeg. Jeg skulle til Gud, men det skjønte jeg ikke før jeg nesten tip-pa. Plutselig hadde jeg fått nok.

Jeg sa at Gud måtte ta steinhjertet mitt, for jeg orka det ikke mer.

Omvendelse

Så havnet jeg på møte i Misjonskirken kvelden etter. Jeg hadde vanka en del der, for der kunne jeg gjemme meg ikke fokusere. Ingen kunne ar-han var der og hadde kalt på meg lenge – jeg hadde vært en slags søkende alle de siste tre åra, uten å finne ut av det.

Han forteller at pappaen hans også hadde en radikal omvendelse.

overlate til Jesus, kunne de komme fram og plukke opp en stein og løfte den opp til korset. Ok, tenkte jeg, dette må jeg bare. Jeg gikk ut og tok en blås – tenkte jeg måtte ut og finne en svær stein, så stor at vi må være sammen om å løfte den inn. Men så gikk jeg inn igjen, og da lå den største steinen igjen og ventet på meg. Jeg gikk fram, tok den, og bar den fram til korset. Folk måtte da jeg labba frem. De trodde ikke det de så. Jeg så jo fæl ut. Tre dager tidligere hadde jeg fått en bot på 10.000 kroner for å ha angrepet en politimann. Den samme kvelden hadde jeg også blitt angrepet av åtte stykker som hadde sparket og slått så jeg var helt ødelagt. Det glattbarberte hodet var helt hudløst på den ene siden. Asfalt hadde grodd fast i det ene øret. På den ene tommelem hadde jeg tatovert SS – jeg var sønn høyreekstremist. Da var jeg helt på stupet.

Han forteller at pappaen hans også hadde en radikal omvendelse.

– Jeg husker han fortalte at han ba: «Gud, hvis du finnes så gjør noe.» Min første bønn var: «Gud, du må gjøre noe. Hvis ikke lever jeg ikke til i morra.» Men den kvelden ble jeg helbredet – og frelst. Nakken var skadet etter basketaket helga føre – den ble leget, og i dag har jeg bare et lite arr på ryggen som minne. Tross alt har jeg kommet mirakuløst helskinnet fra alt dette, og blitt skåna for mye, i forhold til den visdommen jeg har fått ut av det. Et par tre dager etter at jeg ble en kristen, fikk jeg forresten 10.000 kroner i posten, til boten, og jeg vet fortsatt ikke fra hvem.

Noen tenkte på ham. Kent forteller også om ei jente han kjente, som flytta fra Grimstad da han gikk i 4. klasse. Hun hadde bedt for ham i 13 år mens hun var misjonær i Thailand.

– Blant annet fortalte hun at familien hennes våknet midt på natta og følt at det var noe, og ble sittende en halvtime i bønn for meg og mine, forteller han.

Den fortapte sønnen er tilbake

En av hans gamle kamerater holdt på å ta sitt eget liv samtidig med at Kent ble en kristen. De møttes en uke senere, og Kent opplevde at han fikk hjelp til hva han skulle si. – Det var akkurat som om noen hvisket i øret mitt hva jeg skulle si til ham. Det var to setninger fra Bibelen – så begynte kompisene å grine. Vi hadde vært mye sammen og rusa oss sammen, barske og tøffe karer, men de to setningene traff noe hos ham, og Kent fortsetter å be for ham.

Den fortapte sønnen er tilbake

– Jeg måtte fortelle til pappa at jeg var blitt frelst. Han var i Nordsjøen, så jeg sendte ham en melding. Jeg skrev: «Den fortapte sønnen er tilbake. Jeg er her». Han fortalte meg at han gråt da han fikk den meldingen. Det var sterkt for ham. Nå har vi et veldig fint forhold.

Kent hadde gått mye inn og ut på FMU, og ville fortelle Kjell-Olav Haugen at han var blitt frelst.

– Jeg tenkte jeg ville overraske Kjell-O. Jeg hadde jeg jo vært en skikkelig drittsekk på FMU – slåss og bråka og tøy-sa. Men da var deg meg som ble overraska, for Kjell-O sa: «Men det visste jeg jo, Kent». Han hadde ikke sett meg på fem år..., men han var visst sikker på at jeg kom til å vende om. Det var veldig spesielt.

– Det er en radikal snuoperasjon – hvordan har det gått?

– Det skjedde mye underlig på kort tid. Jeg slutta å banne, lysten til dop forsvant, det samme gjorde lysten til å si og tenke stygt om noen. Mennesker jeg møtte skjønte bare ved å kikke på meg, at jeg var blitt ny. Jeg ble så fylt av kjærlighet, og er det enda. Men så har jeg også opplevd å gå på trynet. Det skjedde for et par måneder siden. Det var alkohol, og det var ikke bra. Jeg hadde holdt meg vekk lenge, og jeg vil ikke gjøre det igjen.

– Hender det fortsatt at du kjenner på suget?

– Det hender.

– Hva gjør du da?

– Da går jeg og sier det til noen, fort. Be for meg, sier jeg.

– Til en du har avtale med?

– Nei, bare det er noen som jeg vet ber. Men jeg har også noen som har sagt jeg skal komme til dem om det blir vanskelig.

Vanskelig å finne nye venner

– Forfølger fortida di deg?

– Ja, på en måte. Det er vanskelig å finne nye venner. Jeg blir fortsatt nervøs av å se en politibil, og låser døra og drar for gardinene. Det var slik jeg gjorde da jeg dreiv og rusa meg på rommet og ingen skulle se hva jeg gjorde – ei skjult greie...

Bibelskole

I fjor søkte Kent på tre skoler uten å komme inn, men i høst begynte han på Ansgar Bibelskole i Kristiansand.

– Jeg har bedt så mye om å få den skoleplassen, og er veldig glad for den sjansen jeg

har fått nå.

Ganske snart fikk han telefon fra skolen, med hei og velkommen. Da hadde han venta lenge på noe fra NAV, uten å få noe – før han fortalte han hadde fått plass på bibelskole. Da kom det to, tre tilbud på rappen. Han opplevde det som de ikke ville at han skulle på bibelskole.

– Jeg har sett fram til å komme til et sted hvor det ikke er fristelser. Det er godt å oppleve at de viser at de bryr seg om meg på en helt annen måte enn jeg er vant med. Men fortsatt er det uvant å leve det kristne livet.

– Hvordan tok de imot deg på Ansgarskolen?

– Jeg ble tatt skummelt varmt imot, smiler Kent.

– Det er jeg jo ikke så vant til. De er så omtenkssomme og tar vare på hverandre. Det er jo en god ting når du har vanskelig for å komme opp om morran... Folk er veldig på å vise at de bryr seg, de gir meg ting, spanderer mat. Da blir jeg overveldet og vet ikke hva jeg skal gjøre. Jeg vil nesten ikke ta imot fordi jeg ikke kan gi noe igjen. Men de forventer ikke det, sier de hele tiden. De skulle alltid ha noe igjen, der jeg kommer fra... Ingen som prøver å lure penger fra meg eller få meg til å begå innbrudd. De er rett og slett bare åpne, åndelig nære, og oppmuntrer meg til å gjøre positive ting. Men det er ikke bare folka. Det er følelelsene og tankene mine også. Sakte men sikkert får jeg en ny tankegang, og jeg lærer mer og mer for hver dag.

– Hva tenker du om framtida? Noen drømmer?

– Jeg tar bare et år om gangen. Drømmer, hm... at jeg kunne leve av en slags misjonærgreie. De sier at jeg har fått talemater...

– Ja, det kan jeg være enig i. – Så jeg tenkte jeg skulle høre på dem som sa det, og har gått rett inn på disippelskap, ledertrening, forkynning og slikt noe. Så vi skal ut i kirker og tale der.

– Du burde kanskje også ut og møte skoleklasser?

– Det tror jeg kunne vært en god idé. Jeg brenner for ungdommen!

Det er virkelig forunderlig å sitte og snakke med denne unge gutten, som har vært så nær ved å forspille livet sitt, med alt som bor i ham av kvalitet, evner og muligheter, men som heldigvis ser ut til å blomstre, fordi han fikk «a second chance», og grep den.

– Selv om det fortsatt er ting som er vanskelige, opplever jeg så mye flott, smiler han, og må stikke for å møte sin far.

Et av bildene Arild Andresen var representert med i 2010

Sigurd Lindstrøm er høstens hovedutstillende på Fevik

– Det må males med *lidenskap, følelser og tanke*

Forrige høst feiret kunstgruppa i Fevik kirke 10-årsjubileum, og har ikke tenkt å gi seg med det. I høst er det ny utstilling og nye navn. Årets hovedutstillende er **Sigurd Lindstrøm** (f. 1950) fra Risør. Til daglig er han lærer ved Strømsbu videregående skole, og underviser i grafisk design og illustrasjon.

Peer Rødal Haugen
tekst & foto

Hovedutstillende på kunstutstillingen i Fevik kirke i høst, er Sigurd Lindstrøm fra Risør. Det er første gang han deltar på Fevik. Til daglig er en lærer på Strømsbu videregående skole i Arendal, og har levebrødet sitt der. Men Fjærestien trafikkham i ateliéet hans i Kunstparken i Risør.

Kunstner eller ikke?

– Er du kunstner, Sigurd Lindstrøm?

– Jeg har ikke noe forhold til det begrepet – det er blitt helt utvannet og feil. For mange er det så om å gjøre å være kunstner. Jeg liker å male og jeg liker å lage bilder. Og det forsøker jeg å gjøre så godt jeg kan. Det viktige, det som teller, synes jeg, er at man gjør det man gjør med lidenskap, med følelser og tanke. Kunstnerbegrepet synes jeg er litt vanskelig.

– Men hvis du kunne male på heltid og leve av det – var det det du helst ville?

– Selv om jeg trives veldig godt med å undervise og ha elever – hvis jeg kunne velge, så ville jeg helst bare malt. Men jeg har ikke fått til noe gjennombrudd, enda i hvertfall.

Finne uttrykket

Men han holder likevel på, og det er også budskapet han prøver å formidle til elevene sine. «Stå på!»

– Man må ikke være redd for å holde på en stund, tro på seg selv og sine idéer og være trofast mot det. Hvis de tror de er på sporet av noe, er min oppgave å støtte og veilede, tipse om hva de bør kikke på eller etter. Min styrke da er at jeg kjenner mye

av kunstens verden, og kan være med å vise vei. Jeg har et favorittuttrykk av Frank Zappa, som jeg synes er flott: «A million might think you're wrong, but keep on steady.» Det er det som gjør lærerjobben så givende, når en kan være med i prosessen hvor de leiter etter sitt eget uttrykk, og opplever at de faktisk kan uttrykke seg, si noe, på sine egne premisser. Jeg opplever det som en stor glede å prøve å spore dem inn i en slik utforskningsprosess.

Lindstrøm startet karrieren med å utdanne seg til grafisk designer og illustratør ved Kunst- og håndverksskolen. Han jobbet med det noen år, bl.a. for Hadeland Glassverk, og illustrerte også barnebøker og lærebøker. Men han ønsket mer utdanning, og studerte så maling og grafikk ved Kunstakademiet. Siden 1980 har han holdt til på Sørlandet, og hatt en delt karriere mellom å undervise og male.

– Jeg har snakket med enkelte mennesker om det å føle en har noe i seg en gjerne vil uttrykke, men vet ikke riktig hvordan og på hvilken måte eller i hvilken form. Har du funnet ditt uttrykk?

– Ja, jeg synes jeg har det. Gjennom eksperimentering med en del forskjellige teknikker og uttrykk, har han beveget seg mer og mer bort fra det nonfigurative og inn i det figurative.

– Hvorfor har det gått i retning av det figurative?

– Om en ikke kan leve av å male, må en like vel finne det tilfredsstillende å holde på med for sin egen del. Mine bilder blir best når jeg har et sterkt personlig forhold til bildene. Jeg er veldig opptatt av et kunstner har et an-

svar for når han sender ut et budskap gjennom bildene sine. Jeg liker å fortelle historier ved hjelp av maleriene. Jeg prøver å fange skjønnheten, og ønsker at bildene skal vise noe vakkert og positivt – ha et positivt budskap. Det har ført meg mer og mer mot en figurativ måte å uttrykke meg på.

Fargespråk og temaer

– Du bruker mye og kraftig farge?

– Ja, fargene fascinerer meg mer og mer, og på en måte driver jeg og forsker i fargene. Det er spennende å finne ut hva fargene uttrykker hver for seg, og hva som skjer når du setter dem sammen. Jeg så en utstilling i sommer hvor en kunstner på samme måte

hadde forsket i fargene, og som syntes det var en gåte det som skjedde når forskjellige farger ble satt sammen. Han hadde forenklet det hele ned til firkanter med ulike farger og satt dem sammen på ulike måter. Farger er et fascinerende språk... Men jeg er samtidig opptatt av at bildet skal fungere uten noen forklaring, bare være seg selv,

uavhengig av noe rundt – kunne stå alene og fortelle historien. Til slutt må det jo det.

Lindstrøms bilder bærer preg av at han arbeider med temaer over lang tid, som resulterer i serier av bilder over det samme temaet. I de siste åra er det tre-fire temaer han har jobbet mye med. Ett av dem er et bryggemotiv, hvor

to gjennomgående hovedelement er en bryggeflate i forgrunnen og en skjev stolpe, og så havet og himmelen. På denne bryggen, og rundt denne bryggen, skjer skiftningene i lys og hendelser, i døgnet tider og årstider. Denne serien omfatter foreløpig ni store bilder, og det kommer trolig flere. Han har holdt på med dette brygge-

Sigurd Lindstrøm foran bildet han har kalt «Selbyggerens første vinter»

motiv i cirka to år, og noen av bildene har resultert et utsmykkingsoppdrag i Risør.

Et annet motiv han har arbeidet med, og fortsatt arbeider med, er hus – helst uferdige hus – hvor elementene lett kan flyttes og skape det i

Kunstgruppa i Fevik kirke

Kunstgruppa i Fevik kirke har arrangert kunstutstilling i kirka i mange år, og sist høst var det for 10. gang. Hovedutstillende da var Arild Andresen. De øvrige utstillende under jubileumutstillingen var nesten utelukkende tidligere hovedutstillende: Otoniel Herrera, Nils Belland, Else Marie Jakobsen, Kari Hunsager, Arne Åmland, Ingelin Haugland (ny). Det ble solgt bilder for tett på kr 80.000, som gav kunstgruppa en fortjeneste på nesten kr 20.000.

De to kulturkveldene i forbindelse med utstillingen, sto Arild Andresen og Einar Lunde for, med hver sine engasjerende kåseri. Andresen hadde temaet «Om kunsten og kristendommen», mens Lunde kåserte over «Mitt møte med Nelson Mandela og Desmond Tutu». Utstillingsuka ble som vanlig avsluttet søndag kveld med høstjazz i kirka.

Årets utstilling

**lørdag 15/10 –
søndag 23/10**

Hovedutstillende er
Sigurd Lindstrøm

portrettintervju på nest side

bildet som han ønsker eller trenger. I bildet «Selvbyggerens første vinter» kan en se flere av Lindstrøms favoritttema og historier, bl.a. spor – noen stilleben-motiv – etter en av hans store forbilder, den franske senimpresjonisten Paul Cézanne (1839-1906). Men i selvbyggerens hus sitter også mor med barnet på armen. Mor/barn er et annet av Lindstrøms favoritt-motiv, som han ønsker å dvele lenger ved, og som han er svært opptatt av for tiden.

Ellers preges bildehistoriene hans av ulike former for lys. I flere av bildene ser en hvordan han slipper til flere ulike lyskilder samtidig.

– Lyset gjør noe med de fargede flatene. I bildet «Råtten havis» farger det svake vinterlyset isen okerblå.

Et fjerde tema han har jobbet en del med er kystlandskap og vann.

– Jeg er opptatt av det spillet, det lysspillet, som vannet gir, og jeg synes kystlandskap gir en veldig avklart komposisjon.

I forbindelse med vann og eksperimentering med skjeve formater (ikke rettvinklede rammer) og en mer ekspressionistisk måte å male på, lagde han en serie bilder av kropper i vann, som han stilte ut. En tilskuer reagerte med å si at hun måtte gå ut fordi hun ble sjosyk.

– Går det an å finne spor av dine egne sinnsstemninger i bildene?

Dialogen med bildet

– Ja, de slår helt klart igjennom. Det er ikke til å unngå. For å få til et godt bilde må jeg være litt skuespiller, jeg må være i sinnstemningen slik en skuespiller er i rollen sin. Så må jeg snakke litt med bildet: «Nå må du hjelpe meg... må vi gi opp hele

Lindstrøm har atelier i Kunstparken i Risør

greia...nei, sånn kan ikke ha det, kom igjen nå...» Det er en måte å få energi på og komme videre. Maleren og bildet har en dialog for å bli kjent. Provokasjoner og innspill må til for at forholdet skal vokse fram og en kan komme videre.

– Men når det stopper opp, for det hender vel... Setter du bildene vekk da, og tar dem igjen seinere?

– Det hender. Før, som fatig student, var det oftere at jeg malte over og begynte på nytt. Det gjorde jeg skjeldnere nå. 10 bilder var egentlig 50, kanskje 60 bilder. Nå lar jeg dem stå lenger. Av og til under arbeidet snur jeg bildet rundt for å få det vekk fra netthinna og prøver å få fram bildet i hodet, slik jeg har tenkt meg det. Når jeg så ser på bildet igjen, kan jeg sammenlikne og se om jeg på rett vei eller må gjøre forandringer.

– Har fotografiet eller den digitale verden noen plass i maleriene dine?

– Ikke direkte. Det hender jeg tar bilder som skisser eller som støtte i arbeidet. Digitale verktøy bruker jeg når jeg jobber med design, men ikke med bilder.

I atelieret ligger det en kassegitar og slenger, og idet noen bilder skal flyttes, ramler der fram en banjo.

– Har musikken en rolle i bildene?

– Dette er bare til avkobling. Men som du ser har jeg et gammelt stereoanlegg her. Jeg har notert meg det, og en forholdsvis rikholdig musikk-samling.

– Alle den rare musikken min har jeg her, men etter hvert har det blitt mer og mer klassisk musikk, mye takket være inspirasjon fra den fantastiske flutte Kammermusikkfestivalen vi ha her i Risør. Musikk er viktig og kan være

- Sigurd Lindstrøm (f. 1950) i Risør
- Utdanning fra Kunst- og håndverkskolen (grafisk design) og Kunstakademiet (maling og grafikk)
- Har bl.a. arbeidet som illustratør, designer for Hadeland glassverk.
- Levebrød i dag som lærer, med maling på si.
- Medlem i Tegneforbundet og Unge Kunstneres Samfunn.
- Bodd på Sørlandet siden 1980. Har atelier i Kunstparken i Risør.
- Tre ganger på Høststillingen i Oslo.
- Tre ganger på Sørlandsutstillingen.
- Stilt ut på Sørlandets kunstnersenter, på Skalldyrfestivalen i Mandal, flere utstillinger i regi av Unge Kunstneres Samfunn og Tegneforbundet.
- Separatutstillinger i Grimstad Kunstforening 2006, og Risør Kunstforening i 2009.
- Punktutstilling i Vest-Agder fylkeskommune i Kristiansand.
- Utsmykningsoppdrag i Risør (NAV) (fire bryggemotiv) og Fargeskrinet Barnehage i Risør (eleve dører med «rim og regler»)

fruktbart når du står i en prosess. Du kommer inn i et lyd-univers som kan inspirere til nye måter å tenke på.

– Kobler du av når du maler?

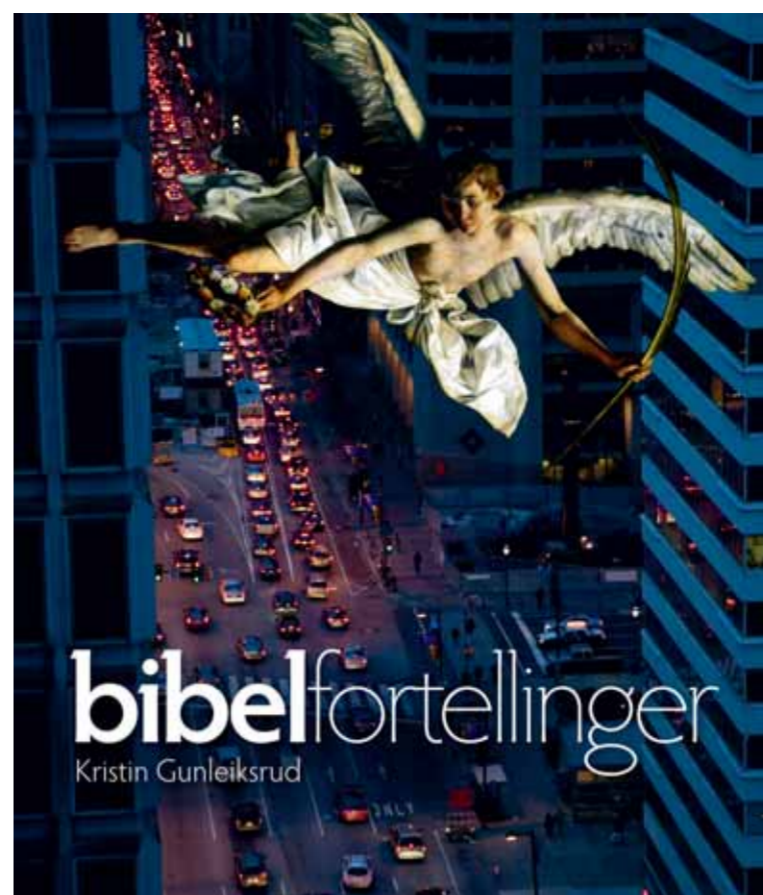
– Jeg mediterer ikke, men når jeg maler er jeg i en veldig

flott meditativ tilstand, og lærer stadig noe om meg selv. Det hender jeg ut fra bildene mine kan se at jeg tenkt sånn og sånn og gjort det og det. Det kan være indre prosesser som kommer til uttrykk i bildene, som viser jeg har vært opptatt av noe som ikke har kommet helt til overflaten....

– Du startet med å fastslå at du har funnet ditt uttrykk... Er det slutt på letingen?

– Ja, egentlig. Jeg føler ikke jeg leter mer nå. Jeg vil male, og bruke det jeg har funnet fram til om komposisjon, former og farger til å fortelle mine egne historier.

Lindstrøm kommer til å presentere 8, 9, 10, 11 bilder på Fevik, litt avhengig av plass. God fornøyelse og vel møtt til kunstutstilling.

I Bibelfortellinger har Kristin Gunleiksrud gjenfortalt hele Bibelen, med vekt på å beholde dens egenart, motsetninger og frodighet. Her finner du alle de kjente bibelfortellingene, men også noen du trolig ikke kjenner til. Fortellingene står oversiktlig i rekkefølge og er fortalt i et lett og levende språk. Vi møter både det menneskelige og guddommelige i historier fylt av glede, sorg, humor og smerte. Bibelen er verdens mestselgende bok og en sentral del av vår kulturtradisjon. Bibelfortellinger gir leseren mulighet til å få innsikt i hva boken rommer.

Kristin Gunleiksrud er rådgiver ved IKO – Kirkelig pedagogisk senter. Hun har tidligere vært ansatt i Utdanningsdepartementet, der hun bl.a. var med på å utvikle KRL-faget. Gunleiksrud har skrevet flere bøker og har vært spaltist i Vårt Land i 15 år. Hun sitter i Oslo bispedømmeråd, Kirkerådet og Kirkemøtet.

Slepp Bibelen laus!

Kristin Gunleiksrud meiner at Kyrkja må verte flinkare til å formidle Bibelen sine kompliserte og vanskelege tekstar. I boka «Bibelfortellinger» har ho skrive kjende og ukjende bibelhistorier på ny.

Helt med feil

– David er ein helt, men han snublar og gjer overgrep, til dømes mot Batsaba. Peter går på trynet heile tida. Men når vi brukar forteljingane om dei, tonar vi ned alle feilsteg, all famlinga, alt det menneskelege. Da vert Bibelens personar berre ei samling med moralsk strømlinjeforma menneske, og ikkje dei ekte og sanne menneska dei eigentleg er, seier Gunleiksrud.

14. september kjem ho med boka «Bibelfortellinger».

– Boka vart skriven fordi Bibelen inneheld så mange forteljingar altfor få kjenner. Eg vart slått av kor livsnær og sanne desse historiene er, kor lite skjønning Bibelen gjer. Eg voner at fleire kan få kjennskap til bibelforteljingane gjennom denne boka, seier Gunleiksrud.

Ho har lagt seg tett på Bibelens eige språk, og vore varsam med gjendiktning og tolkingar.

Overmott?

– Å skrive Bibelen på nytt er heilt klart prega av overmott! Eg skjonar nesten ikkje at eg vågar, men det eg følte eg måtte. Det er noko med desse forteljingane som rører meg valdsamt, seier Gunleiksrud.

– Kan ikkje folk berre lese Bibelen i staden for boka di?

– Jau, og det oppfordrar eg sjølvsagt til. Men Bibelen er litt vanskeleg tilgjengelig, og mange av dei beste forteljingane har goymt seg mellom lovtekstar og slettstavler. I «Bibelfortellinger» får historiene lov til å skine som dei perlene dei er og dei vert presentert i samanheng. Dette kan gi lesarane ein ny oppleving av forteljingane, seier Gunleiksrud.

– Eg har ofte lurt på om Kyrkja vågar å ta Bibelen på alvor, seier Kristin Gunleiksrud. Forfatteren og Kyrkerådsmedlemet er opptatt av korleis Kyrkja framstiller Bibelen i trusoppføring og i gudstenerer.

Snill eller slem

– Når vi i kyrkja bruker Bibelen, vel vi ofte dei tekstane vi likar og som passar inn i eit simpelt snill/slem-skjema. Særlig gjeld dette barnebiblar. Det er ein nesten blasfemisk forenkling å framstille Jesus som snill. Han vert sint og urimeleg, og gjer ubehagelige og opprørande ting. Eg skulle ønske at Kyrkja lét Bibelens forteljingar strøyme fritt, også dei historiene som ikkje er så lette, seier Gunleiksrud.

Å fortelje dei vanskelege historiene er nemleg naudsynt for at menneske skal finne Bibelen interessant livet igjennom, meiner Gunleiksrud.

Ein komplisert Gud

– Korkje born eller vaksne bør få eit forenkla gudsbilete der Gud reduserast til ein garantist for menneska si lukke. Det forenkla gudsbiletet vert ein ferdig med i 10-årsaldaren. Ein må formidle eit meir komplisert bilete av Gud, og med det mangfaldet av forteljingar som finst i Bibelen, er ikkje det noko problem, seier Gunleiksrud.

Ho peikar på at Bibelens heltar ikkje er så prektige og heilstøypte som vi ofte framstiller dei.

ARKITEKTKONTORET

Sverre Halvorsen AS

KIRKEGATEN 1 B, 4878 GRIMSTAD
Tel: 37251075 mob. 90174633 www.sverrehalvorsen.no

- ARKITEKTJENESTER
- REGULERINGS- OG BEBYGGELSEPLANARBEID
- BYPLANLEGGING

LK GRUPPEN

Tlf: 37 25 37 00
Fax: 37 25 37 01
Pb. 311, 4892 Grimstad
www.lkgruppen.no

EURONICS

Tlf. 37 25 87 77
Bergemoen

LIKE BILLIG, men mye hyggeligere!

Frode Jan

Europas største el-kjede

STØTT Swazihjelpen

konto 2801.13.70103

Conradi Begravelsesbyrå

FEVIK – FJÆRE – GRIMSTAD

Innehavere
Tonje Margrete og Trond Magne Teistedal

Vi besørger alle byråtenester
Tlf. 37 04 65 95
Hele døgnet

VI KAN BIL!

- SERVICE/REP – ALLE MERKER
- EU-KONTROLL
- BILGLASS, REP/BYTT
- LAKK/KAROSSERI
- SKADETAKSERING
- FALCK BILREDDNING (24 T)
- ORG. OPEL-SAAB VERKSTED

JP & Thygesen AS
LILLESANDSVN. 29, 4877 GRIMSTAD
TLF 37 25 29 30 www.jpauto.no

MARK ASTRUP
JENS PETER FOSSELI

NARF

Haglund Regnskap as
AUTORISERT REGNKAPSFØRERSELSKAP

Sømsveien 5 • 4870 Fevik
Regnskap – Bedriftsrådgivning
Tlf. 37 25 61 00
www.haglund.no
Medlem NARF

The J.J. Ugland Companies

støtter lokalt ungdomsarbeid
www.jjuc.no

Aut. Rørleggerfirma

Rørlegger Liene AS

Fevikveien 34
4870 Fevik

Telefon: 37 25 81 90
Faks: 37 25 81 91

E-post:
post@liene-vvs.no

Åpningstider:
Mandag – fredag:
07.30-15.30
Torsdag: 07.30-17.00
Lørdag: stengt

Hilsen presten

Felleskap samhold demokrati

Vi har hatt 2 spesielle måneder i landet vårt etter terrorangrepet 22.juli. Mange må leve med store tap og sår resten av livet etter det ufattelige som skjedde. Og vi er alle berørt i vårt lille land av en slik tragedie. I denne tida har det vært godt å ha kirkene våre å søke til – for å få trøst og håp, tenne lys og be, legge ned blomster og hedre minnet etter ofrene for angrepet. Også her i Fjære kirke og i Grimstad kirke har mange vært innom – og i stillhet tent et lys eller lagt en blomst på trappa eller på kirkebakken.

”Det er bedre å tenne et lys enn å forbanne mørket”. Dette visdomsordet har vært som en ledetråd gjennom alt som har skjedd etter 22.7. I stedet for hevtanker er det de gode verdiene som vi er felles om i kirke og samfunn som er blitt holdt fram: Fellesskap, samhold, kjærlighet, demokrati. Folk har vist et fornya engasjement for samfunnet, mangfoldet og respekten for hverandre. Vi har gått i tog med roser som et sterkt uttrykk for dette.

Og den politiske debatten har fortsatt inn mot valget – men med en noe annen tone og språkbruk enn vanlig. Vi skal fortsette å vise engasjement og politisk uenighet, men la oss ta med oss de gode verdiene som har blitt så sterke den siste tida: fellesskap, respekt, demokrati og kjærlighet. Vi trenger gode ledere lokalt i kirke og kommune som kan vise vei og gå foran i en positiv utvik-

ling framover.

Det dobbelte kjærlighetsbudet er et sterkt uttrykk for den bibelske etiske utfordring

”Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand. Og du skal elske din neste som deg selv.” Matt.22

Jeg håper at du kan finne din plass også i Fjære menighet der du kan trives med ditt engasjement, din kreativitet og dine tanker for fellesskapet i tida framover. Det er rom for mye involvering – i den nye gudstjenesteordningen som er på beddingen, i trosopplæringa og i ungdomsarbeidet, i diakonale tiltak og i korvirksomhet, i bønn, givertjeneste eller praktiske oppgaver. Fellesskap i mangfoldet, ”kroppen med de mange lemmene” 1.Kor 12 – vi er forskjellige, men vi hører sammen!

Hilsen Helge prest, Fjære

TIL UNGDOMMEN

Kringsatt av fiender, gå inn i din tid!

Under en blodig storm, vi deg til strid!

Kanskje du spør i angst, udekket, åpen:

Hva skal jeg kjempe med, hva er mitt våpen?

Her er ditt vern mot vold, her er ditt sverd:

Troen på livet vårt, menneskets verd.

For all vår fremtids skyld, søk det og dyrk det,

Dø om du må, men øk det og styrk det!

Stilt går granatenes glidende bånd.

Stans deres drift mot død, stans dem med ånd.

Krig er forakt for liv, fred er å skape.

Kast dine krefter inn, døden skal tape.

Edelt er mennesket, jorden er rik.

Finnes her nød og sult, skyldes det svik.

Knus det! I livets navn skal urett falle.

Solskinn og brød og ånd eies av alle.

Da synker våpnene maktesløs ned!

Skaper vi menneskeverd, skaper vi fred.

Den som med høyre arm bærer en byrde,

Dyr og umistelig, kan ikke myrde.

Dette er løftet vårt fra bror til bror:

Vi vil bli gode mot menneskenes jord.

Vi vil ta vare på skjønnheten, varmen –

Som om vi bar et barn varsomt på armen.

NORDAHL GRIEG (1936)

HEI!
TIPS
OSS
OM
SAKER
ELLER
PERSONER
VI
BØR
SKRIVE
OM
Fjæreposten

Topland Begravelsesbyrå

Arne Topland, tel. 37 04 06 76

Vi ønsker
Fjære menighet
lykke til i arbeidet

www.toplandbegravelsesbyraa.no

Hageland

Syvertsens Gartneri
Skogheim Gartneri

Vi støtter
Fjære menighets arbeid